

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1039/2025
02.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Александра Степановића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ведрана Стевановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К. бр. 572/23 од 14.01.2025. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 49/25 од 25.04.2025. године, у седници већа одржаној дана 02.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ведрана Стевановића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К. бр. 572/23 од 14.01.2025. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 49/25 од 25.04.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу К. бр. 572/23 од 14.01.2025. године окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело превара из члана 208. став 1. Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од шест месеци, која ће се извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује уз примену мере електронског надзора, а које просторије не сме да напусти осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико осуђени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора и на новчану казну у одређеном износу од 50.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, а уколико у датом року казну не плати иста ће бити замењена казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Истом пресудом окривљени је обавезан да плати суду на име паушала износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом извршења.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 49/25 од 25.04.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Ведрана Стевановића и

пресуда Основног суда у Крушевцу К. бр. 572/23 од 14.01.2025. године године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног, адвокат Ведран Стевановић због повреде закона из члана 485. став 1. и 4. у вези члана 438. став 2. тачка 2) и 3) и у вези члана 16. став 4. и 5. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости као основан, побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе или да побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни суд је доставио примерак захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу сходно члану 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је у седници већа којију је одржао у смислу члана 490. ЗКП без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Бранилац у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП с обзиром да су разлози о чињеницама које су предмет доказивања нејасни, да постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини исказа датим у поступку и самих тих исказа, па није могуће испитати законитост и правилност пресуде, уз образложење да је суд преписао из оптужног акта да окривљени „поседује шећер ради продаје у количини од 250 кг и да ће им исти предати у року од три дана од дана плаћања цене“, а које чињенице не произлазе из исказа оштећених лица.

Такође, бранилац у поднетом захтеву за заштиту законитости нумерише и образлаже и повреде закона из члана 16. став 4. и 5. ЗКП и члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП.

У преосталом делу поднетог захтева за заштиту законитости бранилац наводи да у побијаним пресудама није утврђено постојање преварне намере код окривљеног, да оштећени нису навели радњу којом их је окривљени довео или одржавао у заблуди већ су само навели да се осећају превареним, с обзиром да је окривљени одуговлачио са доставом шећера, те бранилац интерпретира садржину пресуда и указује на постојање дужничко-поверилачког односа у конкретном случају, на који начин суштински указује да је побијаним пресудама погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно да је учињена повреда закона из члана 440. ЗКП.

Како одредбом члана 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима које има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 16. став 4. и 5, члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП и члана 440. ЗКП-а, Врховни суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, донео одлуку као у изреци решења.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић